

از این جا که منم

جویا معروفی

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: معروفی، جویا، ۱۳۶۷-
عنوان و نام پدیدآور: از این جا که منم. / جویا معروفی.
مشخصات نشر: تهران: فصل پنجم، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: [۵۶]ص.
شابک: 978_600_304_278_0
وضعیت فهرست نویسی: فیا
موضوع: شعر فارسی قرن ۱۴.
رده بندی کنگره: ۴۱۳۹۴ الف ۴ / ع ۴ / PIR ۸۳۶۱
رده بندی دیوبی: ۸ / ۴ / ۸
شماره کتابشماره ملی: ۳۹۷۵۸۰۲

فصل پنجم

ناشر تخصصی شعر

از این جا که منم
جویا معروفی

ناشر: فصل پنجم

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

طراح جلد: حسین جنتی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۲۷۸-۰

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

صندوق پستی ناشر: ۱۴۶۶۵/۱۵۹۵

مرکز پخش: میدان انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوچه مهدیزاده، شماره ۴، واحد ۱۰

تلفن: ۶۶۹۰۹۸۴۷ - ۶۶۹۰۹۸۴۸ - ۰۹۱۲۱۵۹۱۸۹۱ - تلفکس: ۶۶۹۰۹۸۴۸

fasle5.1386@gmail.com

www.Fasle5.ir

instagram:fasle5

فهرست

- ۱ / نگاه می‌کنم از هر طرف سوار تویی / ۹
- ۲ / در امتدادِ سحر می‌رسم به خانه‌ی تو / ۱۱
- ۳ / دل به دام تو اسیر است، زمینگیرش کن / ۱۲
- ۴ / دیگر گذشته نوبت آن سر رسیدها / ۱۳
- ۵ / در آستانه منم من، به بام خانه تویی تو / ۱۵
- ۶ / ای بریزاده و افسانه تو را گم کردم / ۱۶
- ۷ / می‌خوانم که عشق سرافراز تر شود / ۱۷
- ۸ / بگو به عشق به این آشیانه برگردد / ۱۸
- ۹ / هوای روی تو دارم، نگو هوای تو نیست / ۱۹
- ۱۰ / پریده‌ایم به امید آسمان، من و تو / ۲۱
- ۱۱ / رفتی و بی تو روزی ما اشک و آه شد / ۲۲
- ۱۲ / به دست دوست سپردیم سبزی جان را / ۲۳
- ۱۳ / تویی ترانه‌ی امیدوارِ بیداران / ۲۴
- ۱۴ / رسیده رایتِ عشقی، به جان مبارک باد / ۲۵
- ۱۵ / قرارِ عشق تمنای بی‌قراران شد / ۲۶
- ۱۶ / خدا قلم زد و شب را ادامه دار کشید / ۲۷
- ۱۷ / کجاست جنگلِ انبوهِ سروهای جوانت؟! / ۲۸
- ۱۸ / گفתי کجاست یکه نگارِ من و شما / ۲۹
- ۱۹ / ستاره! دیده فرو بستی، گذشت زندگی و جستی / ۳۰
- ۲۰ / اسیرِ بندِ قفس را حصار خواهد کشت / ۳۱
- ۲۱ / ای بام بلند! ای نفس صبح و سپیده! / ۳۲
- ۲۲ / ما با همیم، باده از این خوشگوار تر؟! / ۳۳

- ۲۳ / دلم هوایی نامی ست، نامِ کردستان / ۳۴
 ۲۴ / بخوان ای که جز عشق حرفی نداری / ۳۵
 ۲۵ / درسایه سار "سایه" و درسایه سار عشق / ۳۷
 ۲۶ / امروز نفس های کسی چاره گشا نیست / ۳۸
 ۲۷ / همراه و هم قبیله ی بادِ خزان شدیم / ۴۰
 ۲۸ / نوا ی خواجه و صبح ترانه باران بود / ۴۱
 ۲۹ / بیا که مانده شرابی به جام باده هنوز / ۴۲

نیمایی ها

- ۱ / کنار شاخه ی خفاکیده در شب باران / ۴۵
 ۲ / سلام بر تو که صبح ستاره بارانی / ۴۶
 ۳ / چه آتش ها که بر جان من افتاده، تماشا کن / ۴۷
 ۴ / شکفتی ای گل خورشید یا ستاره بدی ؟ / ۴۸
 ۵ / نگاه کن به من خسته دل، من درویش / ۴۹
 ۶ / زندانیانِ وهم / ۵۰
 ۷ / ای دشمنانِ خسته ی در ریشه اش اسیر / ۵۱
 ۸ / خبر رسید که با دست بسته برگشتند / ۵۲
 ۹ / بس طعنه ها که بر شب بی رونقم زدند / ۵۳
 ۱۰ / چه رازها که در آن نغمه هاست ... می شنوم / ۵۴
 ۱۱ / بهار آمده اما نحیف و بیمار است / ۵۵
 ۱۲ / ما ساقه های زخمی / ۵۶